

ROZCIEKŁY (2) *part praet act*

o oraz e jasne.

sg m N rozciekły (1). ◇ f N rozciekła (1). ◇ [pl N subst rozciekł(e). ◇ A subst rozciekłe.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. [O wielu: *Które rozplynęły się w różne strony*: Rádzą drudzy w wánnie zimnéy często siádác, á tak meaty oné rozgorzále, otworzoné, á humory rościekłe záwrzéc, á powściągnąc *OczkoPrzymiot 332.*]

2. *Który wystąpił z brzegów (1)* : Fluvius refusus, Rościekła rzeká/ która z brzegów dáleko wylała. *Mącz 140a.*

3. *Który roztopił się, roztopił lub powstał z roztopienia (1)* : Glacies liquefacta et dilapsa, Lód rościekły. *Mącz 180c*; [Wody rościekłe/ śnieżne/ lodne [...] dziwnie nie zdrowe są. *SchneebAnt G3v*].

Cf [ROZCIEC], ROZCIEC SIĘ, ROZCIECZONY

KW, (LWil)